

Vývoj a charakterizace imunomagnetických nosičů pro analýzu klinicky významných biomarkerů v mikrofluidních systémech

Disertační práce je obhajována na Fakultě chemicko-technologické na Univerzitě Pardubice. Školitelkou byla doc. RNDr. Zuzana Bílková, Ph.D. a školícím pracovištěm Katedra biologických a chemických věd tamtéž. K tomu byla část výsledků získána na pracovišti Institut Curie v Paříži ve Francii. Předmětem studia byly mikrofluidní analytická zařízení využívající magnetických nosičů pro afinitní záchyt analyzovaných molekul či buněk. Práce má charakter kombinace autorského textu a příloh článků publikovaných ve vědeckých časopisech. Je psána anglicky. Celý spis má 132 číslovaných stran. Po formální stránce je disertační práce v pořádku, neboť nepostrádá žádnou z požadovaných částí, jako jsou prohlášení o autorství, shrnutí v jazyce českém a anglickém, obsah, seznam zkratk, úvod, teoretickou část s literární rešerší, cíle práce, přehled výsledků s diskusí a závěr. Seznam citované literatury obsahuje úctyhodných 274 položek. Jazyková úroveň je velmi dobrá, v tom je třeba autorku ocenit a její snahu vyzdvihnout. Text je vesměs srozumitelný, nedokonalosti lze považovat za minoritní. Pokud jde o moje připomínky v tomto ohledu (i když nejsem rodilý mluvčí), týkají se především užívání členů, slovosledu, použití gramatických časů a souslednosti časů. Opravy a návrhy jsem provedl tužkou přímo v textu disertace,

Teoretická část je v souladu se zaměřením na prováděné experimenty věnována laboratorní analýze s použitím mikrofluidních zařízení, kdy jsou předně zmíněny především jejich výhody např. pro klinickou diagnostiku (větší efektivita, nižší náklady). Komentována je situace s rozsáhlým vývojem, avšak zaostávající nabídkou na trhu komerčních výrobků. Představeny jsou technologické postupy výroby, mj. odlitky získávané na bázi polymerů či použití 3D tiskáren. Píše se o magnetických materiálech, jejich klasifikaci a rozdílech mezi jednotlivými typy. Zdůrazněno je použití superparamagnetických nano- či mikročástic v bioanalýzách a biotechnologiích zejména při postupech, kde se kombinuje afinitní interakce s možností rychlé separace pomocí magnetu. S tím bezprostředně souvisí shrnutí imobilizačních technik pro vazbu biomolekul či jiných ligandů. Závěrečná pasáž teoretické části je věnována použití magnetických částic v mikrofluidních zařízeních, zvláště technickým řešením pro záchyt těchto částic v metodice zahrnující nanášení, prekoncentraci a eluci vzorku. Text je napsán natolik logicky a výstižně, téměř encyklopedicky, že nemám žádných dotazů, snad jen připomínku k negativně vyznívající kvalitě některých obrázků a tabulek (rozlišení).

V cílech práce se píše o dvou tématech, kterým se autorka věnovala během svých experimentů, což byl vývoj magnetických imunosorbentů s navázanými protilátkami pro detekci specifických markerů Alzheimerovy choroby (A β peptidy) a magnetických částic s polymerní slupkou vhodnou pro vazbu protilátek schopných specificky zachytit metastazující nádorové buňky. Obě dvě témata zahrnovala především optimalizaci přípravy konečného nástroje kombinujícího imunoafinitní interakci se separací vzorku v mikrofluidním zařízení, kde dle mého názoru bylo klíčové zvládnout orientovanou hydravidovou imobilizaci protilátek prostřednictvím sacharidových struktur. Nadto autorka disertace se spoluautory vypracovala i zajímavou metodu pro rychlou analýzu vazebných schopností protilátek specifickým vůči jednomu danému antigenu nazvanou dot-ELISA. V tomto případě šlo o monoklonální protilátky proti glykoproteinu EpCAM, který je markerem nádorových buněk. Všechny tyto výsledky jsou dokumentovány ve formě publikovaných prací, z nichž většina se objevila v časopisech s impaktovým faktorem (např. Anal. Chem., Biomicrofluidics, J. Biomed. Mater. Res. Part A).

Na polovině z přílohových prací je Mgr. Svobodová první z autorů. Vzhledem k tomu, že však pracovala jako členka širších týmů v rámci řešených projektů, bylo by vhodné, aby při obhajobě blíže specifikovala svůj autorský podíl. Můj dotaz k experimentální části je obecný a týká se obohacení vzorku. Vzhledem k nutnosti fixovat afinitní magnetické částice v mikrofluidních zařízeních pomocí externího magnetického pole se nabízí otázka jiného řešení pro záchyt molekul či buněk, např. s využitím síťoviny z nanovláken či afinitního gelu. Mohla by autorka komentovat vývoj v tomto směru? Bylo by případně možné využít i jiných variant magnetického materiálu než jsou sférické částice?

Závěrem mohu konstatovat, že autorka prokázala schopnost kritické práce s odbornou literaturou, samostatné plánování a provádění laboratorních experimentů, včetně jejich vyhodnocení a diskutování. Splnila tak předpoklady, které jsou nutné k vypracování kvalitního vědeckého spisu. Nedílnou součástí celku disertační práce je i publikační aktivita autorky v recenzovaných vědeckých časopisech a řada konferenčních prezentací. Závěrem mého posudku je jednoznačné doporučení disertační práce k obhajobě před odbornou komisí.

Doc. Ing. Jan Fišer, CSc.
Předseda komise pro obhajobu disertační
práce
Univerzita Pardubice
Fakulta chemicko-technologická
Odd. studijní a vědecké agendy
Studentská 573
532 10 Pardubice

V Brně, 5. 11. 2014

**Oponentský posudek na doktorskou disertační práci Mgr. Zuzany Svobodové:
„Vývoj a charakterizace imunomagnetických nosičů pro analýzu klinicky
významných biomarkerů v mikrofluidních systémech“**

Předkládaná práce byla vypracována pod vedením prof. RNDr. Zuzany Bílkové, PhD. na katedře Biologických a biochemických věd, Chemicko-technologické fakulty, Univerzity v Pardubicích.

Text je napsán anglicky, tradiční formou a kromě přehledně zpracovaného úvodu přikládá i komentované experimentální výsledky, které již byly autorkou publikovány v šesti příspěvcích v impaktovaných zahraničních časopisech. Jak autorka uvádí v Souhrnu: „Práce je zaměřená na vývoj magnetických nosičů určených pro použití v mikrofluidních zařízeních sloužících k izolaci a analýze specifických biomarkerů Alzheimerovy choroby, konkrétně peptidů amyloidu β z mozkomíšního moku, a dále k záchytu cirkulujících nádorových buněk vyskytujících se v periferní krvi u pacientů s různými typy adenokarcinomů“. Úvodní část přináší na 33 stranách velmi dobře zpracovaný přehled možností využití mikrofluidiky v bioanalýze se zvláštním zaměřením na aplikaci magnetických částic, jejich povrchovou modifikaci a kontrolu externím magnetickým polem. Text je vhodně doplněn řadou obrázků a více než 250 citacemi. Přestože jde o literární přehled se silným zaměřením na studovanou problematiku, je zřejmé, že předkladatelka se velmi dobře orientuje i v dalších souvisejících oborech a experimentálních technikách. Na teoretickou část navazuje text šesti vybraných publikací s rozšiřujícím úvodem.

Cíl práce je po úvodní části definován, jako: „The goal of this work was to developed magnetic immunosorbents (MISs), that consist namely from magnetic microspheres coated with target-specific mAbs, able to efficiently capture and analyze various biomarkers of serious diseases in microfluidic devices“. Lze konstatovat, že tento cíl byl splněn a překročen. Rád bych zdůraznil, že studovaná problematika je vysoce aktuální v mezinárodním měřítku, o čemž svědčí nejen velké množství publikací, ale i řada příspěvků na mezinárodních konferencích. Za zmínku stojí fakt, že kromě šesti publikací shrnutých v předkládané disertační práci, které již byly 28x citovány (dle WOS) se předkladatelka

autorsky podílela i na dalších publikacích a řadě konferenčních příspěvků, které v principu souvisí s předkládanou prací.

Práce je velmi pečlivě zpracována a po odborné ani formální stránce nemám větších námitek. Kromě několika nepodstatných překlepů (viz cíl práce, nebo atom adsorption spectroscopy, molecular adsorption spectroscopy - str. 10) je text na výborné úrovni. Také některé odkazy na webové stránky jsou méně vhodné a budou pravděpodobně v krátké době nedostupné. Tyto drobné výhrady však nijak nesnižují kvalitu práce. V rámci úplnosti širšího úvodu by bylo možné přidat krátkou část o afinitní elektroforéze s citacemi průkopnických prací prof. Tiché a srovnání s chromatografickými technikami. Toto téma navrhuji k odborné diskuzi během obhajoby práce.

Závěrem lze konstatovat, že práce splňuje nároky předpokládané pro obhajobu PhD. Úroveň práce hodnotím výborně a jednoznačně ji doporučuji k obhajobě.

František Foret